

POŻAR ZAKŁADÓW CERAMICZNYCH KILKU STRAŻAKÓW POPARZONYCH.

CZESTOCHOWA, 24.9. Wczoraj około godz. 22-iej nad miastem ukazała się wielka funa. Przez ulice przemknęły szybko sa nochody straży ogniowej.

Jak się okazało palily się Zakłady Ceramiczne pp. Helmanów przy ul. św. Jacka nr. 14.

Ogień wybuchł prawdopodobnie na łole w głównym budynku, gdzie wypala się kafe i przeniosł się momentalnie na cały budynek, obejmując piętra.

Straż ogniowa szybko przystąpiła do lokalizowania ognia. Dzielni strażacy z narażeniem życia pracowali przy gaszeniu. Mimo ostrożności kilku z nich jest poparzo nych smółką, przyskakującą z pionącego dachu.

Jednocześnie z akcją gaszenia rozpoczęto akcję zabezpieczenia sąsiednich budynków i dzięki temu ocalał magazyn i emaliarnia.

Pożar trwał od godz. 22-iej do 1-iej m. 30 w nocy.

Przyczyną pożaru był najprawdopodobniej wybuch ognia z pieca. Straty, jakie ponieśli właściciele, sięgają ponad 50.000 złotych.

Czy chcesz usłyszeć kilka ciekawych i pożytecznych słów o Twoim charakterze, zdolnościach i przeznaczeniu — z ust wielkiego starca, uzornego mędrca, redaktora Szyllera - Szkolnika, psychografologa, wielkiego znawcy duszy ludzkiej? Podaj telefonicznie datę urodzenia. Szyller - Szkolnik zakomunikuje w celach naukowych zupełnie bezpłatnie Twoje dobre dni, liczby, daty. Wskazie szczęśliwy numer losu Loterii Państw. Telefonuj: 8-96-09. Na odpowiedź piśmienną podaj datę urodzenia, załącz ogłoszenie (50 gr znaczniki pocztowymi). Redakcja Świat, Warszawa, Żulińskiego 9, m. 2. Oddr. E.

Sąd apelacyjny zatwierdził wyrok na osławionego agenta ubezpieczeniowego — Orła.

WARSZAWA, 24.9. Sąd Apelacyjny zatwierdził wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie Leona-Laiba Orła agenta ubezpieczeniowego, który obiecując pożyczki w wysokości 10 tysięcy złotych za podpisanie polisy ubezpieczeniowej naciągnął cały szereg znanych osobistości na

gruncie łódzkim. Agent Orzeł grasował przeważnie w sferach lekarskich, adwokackich i urzędniczych. Suma nadużyć popełnionych przez Orła jest bardzo wysoka. Sąd Okręgowy w Łodzi skazał go za to przestępstwo na 4 lata więzienia.

ZDARZENIA I WYPADKI

(—) Zgromadzenie Ligi Narodów w głoszeniu imiennym uniosło prawa delegacji abisyńskiej do brania udziału w obradach. W związku z tym Włochy nie wezmą udziału w naradach genewskich.

(—) Według doniesień prasy niemieckiej Gorr (niezajęta część Abisynii) zebrało się tam 25 000 wojowników abisyńskich pod kierownictwem rósów Destu i Imru, celem zademonstrowania swej wierności dla negusa.

(—) Były poseł Abisynii w Paryżu Wolde Meriam złożył przysięgę wierności królowi włoskiemu.

(—) W pobliżu Lourdes wydarzyła się na stacji Osun katastrofa kolejowa. Pociąg osobowy zderzył się z ekspresem, przyczem 14 osób zostało zabitych, 30 rannych.

(—) Rada naczelna belgijskiej partii socjalistycznej wypowiedziała się znacząco w kierunku przeciwko utworzeniu Frontu Ludowego.

(—) Król szwedzki powierzył misję utworzenia nowego gabinetu socjalistom Hanssonowi.

(—) Delegacja Zw. Nauczycielskiego złożyła gen. Rydzowi - Śmigłemu obligacje Pożyczki Narodowej na sumę 100.000 zł.

(—) Dyrektor gabinetu Min. Skarbu p. Martin wygłosił referat o sytuacji gospodarczej kraju, w którym oświadczył, że pozabudżetowy plan inwestycyjny na rok 1937 zamknął się sumą trzydziści-kudzieściami milionów złotych.

(—) W Rudzie - Pabianickiej zderzył się samochód z tramwajem. Pasażerowie: mjr Ostka, rtm. Biliński oraz szofer Winiński odnieśli obrażenia i po zaopatrzeniu ran zostali odwiezieni do domu.

(—) W ciągu tegorocznego sezonu budowlanego przybyło w Łodzi 900 domów (10 000 izb mieszkalnych).

(—) Starostwo Grodzkie wydało zarządzenie zabraniające przewożenia ludzi na samochodach ciężarowych w dniu wyborów, tj. 27 bm.

(—) Przymusowe badania fryzjerów odbywać się będzie bezpłatnie w Urzędzie Miejskim.

(—) Wczoraj wbrew zarządzeniom władz, niektóre komitety wyborcze w dalszym ciągu rozściły plakaty, nie uciekając się do podmiotnictwa koncesjonowanego biura Zw. Inwalidów Wojennych. Policja zatrzymała 16 rolek plakatów, których pociągnięto do odpowiedzialności.

(—) Sąd Okręgowy w Łodzi przyznał wdrobie po smartym wskutek niewłaściwego leczenia Tadeusza Zielińskiego ze Zgierza 3000 zł odszkodowania od Ubezpieczalni Społecznej.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

(—) Do Łodzi przybył poseł polski w Portugalii p. Romer w sprawie nawisania kontaktu z przemyślem.

20 tysięcy drzew i 60 tysięcy krzewów posadzono w części sportowej parku Marszałka Piłsudskiego

ŁÓDŹ 24 września. Budowa największego w Polsce parku w Łodzi na Polesiu Konstantynowskim, Parku im. Marszałka Piłsudskiego prowadzona jest etapami. Ostatnio zostały ukończone roboty ziemne na przestrzeni około 50 ha, obejmującej teren parku sportowego i część parku wypoczynkowego, poza tym teren ten został prawie całkowicie zadrzewiony.

Na stadionie sportowym zbudowane zostały 3 boiska w tym jedno reprezentacyjne o bieżni 500 m. b. i 2 ćwiczebne o bieżniach po 400 m. b.

W obrębie parku sportowego posadzono około 20 tysięcy drzew i około 60 tys. krzewów. W roku bieżącym przewidywane jest ukończenie prac na przestrzeni 25 ha.

Zakończenie tego etapu robót jest tylko częścią całości zamierzeń, jeśli się weźmie pod uwagę, że cały Park im. Marszałka Piłsudskiego wynosi 237 ha, w tym teren leśny 114 ha, i teren południowy 123 ha.

Szczegółowy plan wymienionego Parku przewiduje budowę:

a) Parku Sportowego o: 3 boiskowym stadionie, pływalni, 6 kortów tenisowych,

b) Parku wypoczynkowego — na terenie około 50 ha, gdzie mieścić się będą stawy (około 3 ha) kąpielisko z plażą, tor saneczkowy dla dzieci, sztalernia małokalibrowa i tereny spacerowe.

c) Parku wystawowego na przestrzeni wraz z tak zwanym „Luna-Parkiem” około 45 ha.

Rezerwatu przyrodniczego 9 ha, e) ogrodu botanicznego — 6 ha, f) ogrodu dendrologicznego — 6 ha, g) ogrodu zoologicznego, h) parku leśnego na przestrzeni około 90 ha.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Ukończenie budowy parku przewiduje się za lat 4 przy otrzymaniu na ten cel kredytów w wysokości około 300 tys. zł. rocznie przy zatrudnieniu około 300 robotników po 175 dni w sezonie.

Guzik munduru ocalił przodownika. Strzał do komendanta posterunku.

Z Delatyna donoszą:

O godz. 21-iej do komendanta posterunku PP. w Ostawach Białych, przodownika Walentego Fafereka, przebywającego w mieszkaniu N. Hartmana w Zarzeczcu — strzelił nieznan sprawca. Kula na szczęście trafiła jedynie w guzik i ześlizgnęła się po lewej pierś bluzy, rozdzierając ją lekko. Zawiadomiona natychmiast o wypadku komenda powiatowa w Nadwórnej, wydelegowała do Zarzeczca zastępcę komendanta powiatowego, który osobiście prowadzi dochodzenia.

Jest to już drugi zamach karabinowy na Fafereka w czasie pełnienia przezeń służby policyjnej. Faferek dał się poznać w służbie jako bezlitosny łepcioł przestępców.

padku komenda powiatowa w Nadwórnej, wydelegowała do Zarzeczca zastępcę komendanta powiatowego, który osobiście prowadzi dochodzenia.

Jest to już drugi zamach karabinowy na Fafereka w czasie pełnienia przezeń służby policyjnej. Faferek dał się poznać w służbie jako bezlitosny łepcioł przestępców.

Zakład Zoologiczny O. FOLKMAN, Łódź, ul. Św. Andrzeja 7 tel. 124-76 (przy Piotrkowskiej)
polecia: PSY i KOTY rasowe, kaniarki harsenkie od 10.- zł., papugi, papuski, sybki egzotyczne i roślinki akwarysty. Terraria i akwarja, gołębie, żółć rasowy i t. p. Fachowe zastawione gołowa mieszkalna, jako pokarm dla kaniarek i papuszek. Przeprowadzamy planów do klatki. Piernik Separata dla psów. Środki lecznicze.
Przyjmuje się do wypychania, wszelkiego rodzaju ptactwo i t. p. Duży wybór przyrządów wędkarskich. Obsługa solidna i fachowa. Ceny umiarkowane

Węgiełek z żelazka przyczyną groźnego pożaru.

WIELUŃ, 24.9. We wsi Klon, gm. Kuźn. Grabowska w zabudowaniach Stanisława Antoniego braci Niemców, powstał pożar którego przyczyną był mały węgiełek, który wypadł z żelazka do prasowania na podłogę.

Pastwą płomieni padł drewniany dom mieszkalny oraz stodoła zapełniona zbożem. Poszkodowani obliczają straty na 7.000 zł.

W czasie akcji ratunkowej uległ lekkiemu obrażeniu ciała St. Niemiec, doznając powierzchownych oparzeń ciała i okaleczenia od spadającej krokwli.

Wieluń, 24.9. We wsi Klon, gm. Kuźn. Grabowska w zabudowaniach Stanisława Antoniego braci Niemców, powstał pożar którego przyczyną był mały węgiełek, który wypadł z żelazka do prasowania na podłogę.

Pastwą płomieni padł drewniany dom mieszkalny oraz stodoła zapełniona zbożem. Poszkodowani obliczają straty na 7.000 zł.

W czasie akcji ratunkowej uległ lekkiemu obrażeniu ciała St. Niemiec, doznając powierzchownych oparzeń ciała i okaleczenia od spadającej krokwli.

Żurnale mód NA SEZON JESIEŃ — ZIMA

w bogatym wyborze są do nabycia w biurze Dzienników i ogłoszeń „PROMIEN”

Łódź Andrzeja Nr. 2 tel. 112-08

CHROMOWANIE, niklowanie, srebrzenie, złocenie, powlekanie miedzią, wykonuje pierwszorzędną firmą Famak, właśc. E. i E. Kummer, Łódź, Wigury 7 (Pusta) Tel. 150-72.

Dziecko napiło się nafty. Kronika pogotowia ratunkowego, kradzieży i pożarów

ŁÓDŹ, 24.9. — Wczoraj wieczorem w fabryce Berlińskiego (6 sierpnia 17), pracujący na nocnej zmianie robotnik, Władysław Skupijski, lat 39, zamieszkały przy ul. Bankowej 24, uległ poważnemu wypadkowi, doznając rany szarpanej prawego ramienia. Lekarz pogotowia Czerwonego Krzyża nałożył rannemu opatrunki i przewiózł go do szpitala św. Józefa.

— Dziś o godz. 7-iej rano w fabryce L. Geyera, 22-letnia robotnica, Stanisława

Rietrzak, zamieszkała przy ul. Solnej 4, doznała zmiążdżenia 3-ch palców prawej ręki.

Stan poszkodowanej niezły. Odeszła o własnych siłach do domu.

— Piótaroczny Ryszard Kraft (Zabinec 6) pozostawiony bez opieki rodziców napłt się nafty.

Otrute dziecko przewieziono karetką pogotowia Czerwonego Krzyża do szpitala św. Anny.

ZATELEFONUJ ZARAZ Nr. 182-48 lub 102-29

a otrzymasz będziesz „ECHO” od jutra w domu. Przenumeratę zamawiać można poczynając od każdego dnia miesiąca.

Dr med. **Wacław KOKORZECKI** powrócił
Choroby wewnętrzne i nerwowe
MAGISTRACKA 8, telef. 211-20
Przyjmuje od 2 — 5 pp. w niedziele święta, od 10 — 2 pp.

Dr med. **HENRYKOWSKI**
Specjalista chorób wenerycznych, skórnych i seksualnych
Przeprowadził się na ul. TRUGUTTA 9, front i piętro, tel. 262-98.
o 11 rano od 6-9 wiecz. w niedziele święt* od 9 — 12.30, po poł.

Dr med. **NITECKI**
choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe:
AWROT 32, front i piętro — Tel 213-18
przyjmuje od 8—9.30 r. i od 5.30—9 w niedziele święta od 9 do 12 w poł

Dr med. **NIEWIĄŹSKI**
Spec. chor. wenerycznych, skórnych i seksualnych
ANDRZEJA 5, telefon 159-40
przyjmuje od 8—11 rano od 5—9 wiecz. w niedz. i święta od 9—12 pp.

Dr **Ignacy Piechowicz**
Akuszerka i chor. kobiece
Śródmiejska 18 tel. 107-79
Przyjmuje od 8—10 rano i od 4—7 wiecz.

Dr med. **GUSTAW KOHN**
Specjalista akuszer-ginekolog
diatermia
ul. Piłsudskiego 51, tel. 170-03
przyjmuje od 8—10 i od 4—8 w.

Dr med. **WOŁKOWYSKI** powrócił
Spec. chor. wenerycznych, seksualnych i moczopłciowych.
Cegielniana 11, tel. 238-02
Przyjmuje od godz. 8—12, od 4—9 w niedziele i święta od godz. 9—1.

Dr **J. NADEL**
AKUSZER-GINEKOLOG
ul. Andrzeja 4, telef. 228-92
przyjmuje od 2—5 po poł. i od 6—7.30 w. w „Lecznicy” Brzezińska 11 od 12-1-iej

Dr med. **M. GLAZER**
Choroby skórne i weneryczne
CACHODNIA 64. Tel. 185-49
powrócił
przyjmuje od 12 — 2 i od 7 — 8½ wiecz. w niedziele i święta od 10 — 12 w poł.

Dr **ŁAGUNOWSKI**
specjalista chorób wenerycznych, seksualnych i skórnych.
(Gabinet Roentgen - i światłolecznicy)
Piotrkowska 70, tel. 181-83.
Od 8—10, 1—2.30 i od 6—9 w. w św. 10—1

GENIUSZ DOBROCI I MIŁOSIĘRDLIA.

„DAMA Z LAMPĄ”

KARODZINY CZERWONEGO KRZYŻA NA EKRANIE

Londyn, we wrześniu.

Film Williama Dieterle pt. „Biały anioł”, który w bieżącym sezonie ukaże się na ekranie, przypomni światu jedną z najbardziej zasłużonych kobiet historii — Florence Nightingale — twórczynię pielęgniarstwa i służby Czerwonego Krzyża podczas wojny Krymskiej.

Dzieci angielskie, zapytane o wymienie dziesięciu osobistości najsłynniejszych w historii nowoczesnej, nie omieszkają nigdy wymienić nazwiska Florence Nightingale, co świadczy o popularności, jaką za życia działaczka zachowała w Anglii, i jakkolwiek minęły z górą dwa dziesiątki lat od jej zgonu (3 sierpnia 1910 r.).

Była to w istocie indywidualność wyjątkowa. Urodzona we Florencji 12 maja 1820 r. podczas jednej z licznych podróży jej rodziców po Italii, należała do znanej rodziny angielskiej, a życie jej zapowiadało się szczęśliwie i bez trosk. Mogła pozwolić sobie na wszystko, co dodaje uroku życiu, lecz obrała cel inny — służbę ludzkości.

Mając lat dwadzieścia trzy, po raz pierwszy oznajmiła swym rodzicom o swoich zamiarach, ku osłupieniu i zdumieniu matki. Florence była jedną z najświetniejszych „partyzantek” Londynu; rodzina jej była niezwykle kulturalna i zamożna, sama Florence odznaczała się niepospolitą urodą i cieszyła się ogromnym powodzeniem w towarzystwie londyńskim. Chcąc wybić jej z głowy chwilowy kaprys, jak sądzono, rodzice ponownie zabrali ją w podróż po Italii, Grecji i Egipcie. Jednakże ani cuda natury, ani zabytki sztuki nie zdolały odwrócić młodej dziewczyny od powziętych zamiarów. Po powrocie do Anglii Florence udaje się do Niemiec na pierwszą swą „eskapadę” (takiego terminu używa jej matka) do Kaiserswerth nad Renem, do szkoły diakonis.

W sierpniu 1853 r. zostaje przełożoną zakładu dla chorych nauczycielek w Londynie, a później, gdy cała prasa angielska podczas wojny Krymskiej apelowała o pomoc do ludzkości wobec niefortunnnych warunków sanitarnych na Wschodzie i chorób, dziesiątkujących ofiary wojny, Florence wyjechała na czele trzydziestu ośmiu dobrowolnych pielęgniarek do szpitala w Sktari.

Warunki, jakie tam panowały, były nieomal zastraszające: pod oknami nędżnych

baraków, obróconych na szpital, znajdowały się kałuże wody i prowizoryczne ustępy; ranni leżeli na drewnianych pryzkach, pranie załatwiano w zimnej wodzie; kuchnie były tak odległe, że jedzenie było zawsze zimne; zabiegi operacyjne dokonywane były na ogólnej sali szpitalnej, przy czym nie było nawet parawanu.

Może kto inny byłby się przeraził tego piekła, lecz Florence Nightingale wykazała niespożytą energię i dar organizacyjny, przeprowadzając własnym kosztem i wielkim nakładem starań reformę za reformą, póki wreszcie osiągnęła zadowalające rezultaty zmniejszenia śmiertelności. Wielki poeta angielski, Longfellow, poświęcił jej swój poemat, w którym nazywa ją „dumą z lampą”, przemyskającą od łóżka do łóżka, a widok jej zbliżającego się cienia już był radością dla rannych żołnierzy, całujących jego zarys. Taki był obraz, jaki przedstawił poeta, może ozdabiając rzeczywiście swoją fantazją.

W każdym razie wprowadzenie personele kobiecego do szpitala wojskowych było wówczas taką inowacją, że Florence Nightingale pozwalała pielęgniarkom swym przebywać w salach szpitalnych tylko do ósmej wieczorem, zaś objawszy dyżury no-

cne, z latarką w ręku kilka razy na noc obchodziła szpital.

Fińskaj, poetycki pomysł „damy z lampą” w rzeczywistości był twarzą pracą, której Florence ledwie podolać mogła. „Jestem tutaj wszystkim” — pisała o sobie — „kucharką, ekonomem, praczką, sklepkarką”. Ponadto wśród personelu swego utrzymywała surową karność, wydając pierwsze przepisy, które w następstwie utworzyły międzynarodową instytucję Czerwonego Krzyża.

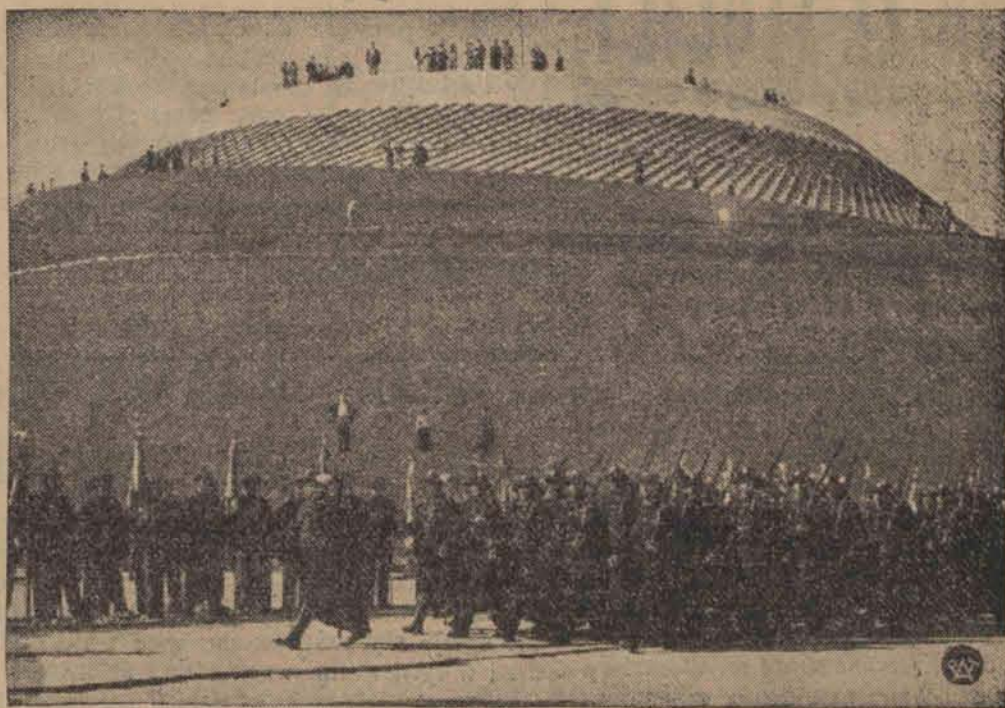
Z Anglii przygładano się wysiłkom pionierki z podziwem, nawet uwielbieniem, to też rozpacz społeczeństwa angielskiego była wielka, gdy Florence zachorowała na cholerę. Trzeba było miesięcy, nim powróciła do zdrowia. W międzyczasie sypały się zewsząd skłaki na założenie szkoły pielęgniarstwa Cz. Krzyża.

Po skończonej wojnie, gdy gotowano dla niej owacje w Anglii, wróciła ukradkiem i incognito pod nazwiskiem miss Smith.

Pochowana została na cmentarzu wiejskim w Hampshire (na żądanie własne) aczkolwiek rodzinie jej zaproponowano złożenie zwłok w opactwie Westminsteru obok grobów królewskich.

Bull.

Święto kolejarza w Krakowie.

W Krakowie odbyły się uroczystości związane z dorocznym Świętem Kolejarza przy udziale delegatów związków kolejarzy z terenu całej Rzeczypospolitej oraz oddziałów KPW. z terenu wszystkich dyrekcji kolejowych. W dorocznym Święcie Kolejarza wziął udział minister komunikacji pułk. J. Ulrych. Zdjęcie przedstawia oddziały KPW., opuszczające Sowiniec, po złożeniu do masywu Kopca ku czci Marszałka Józefa Piłsudskiego urny z ziemią, pobraną z pola bitwy pod Grunwaldem.

MILJONY KOBIEC NA CAŁYM ŚWIECIE

dbając o utrzymanie swej urody i młodości, stosuje preparaty kosmetyczne Uniwर्सité de Beauté „Cédib” w Paryżu i korzysta ze wskazówek, udzielanych w Instytutach Kosmetycznych, założonych przez ten pierwszy i jedyny Uniwersytet Piękności. Abcademem racjonalnej kosmetyki jest: oczyszczanie skóry, masaż, odżywianie i subtelny maquillage, których wartość zależy w równej mierze od pra-

widlowego wykonania, jak i od jakości stosowanych preparatów. Nie wolno eksperymentować w doborze kosmetyków! Preparaty „Cédib” są tak różnorodne, jak różnorodni są rodzaje skóry ludzkiej. Na każdą cerę — inny puder! Dla każdej skóry — specjalny krem! Kuponów na bezpłatną poradę prosimy żądać w swej stałej perfumerii lub drogerii.

ECHA DOŻYNEK W ŁODZI.

Zdjęcie przedstawia nowy fragment barwnych dożynek w Łodzi p. n. „Wieś miastu” zorganizowanych przez Wojewódzki Związek Młodej Wsi. Grupa dożynekowa sierażdzian w barwnych strojach ludowych zbliża się wśród płasów z wieńcem do gospodarza województwa wojewody Hauke-Nowaka.

Polski atleta zmarł w Argentynie podczas turnieju międzynarodowego.

W szpitalu Pineyro w Buenos Aires zmarł wskutek zakażenia krwi znany zapasnik polski śp. Władek Bałasz, znany z ostatniego turnieju międzynarodowego, gdzie występował w Lunaparku, zyskując sobie powszechne miłoś. „La Cucaracha”. Podczas jednej z ostatnich walk III. turnieju zapasniczego Bałasz doznał lekkiego

uszkodzenia dwóch żeber i po ukończeniu turnieju poddał się operacji w szpitalu Pineyro. Operacja nie wiadomo z jakich przyczyn nie udala się i nastąpiło zakażenie krwi, które dzielnicy i lubiany przez publiczność atleta polski przyplacił życiem, będąc w sile wieku.

— 00 —

Powieść **Anastazja Drewnowska**

POD JEDNYM DACHEM

STRESZCZENIE.

Student Mikołaj Kozielec, nieoficjalny narzeczony panny Mumi Szczytniewskiej, zakochał się od pierwszego wejrzenia w jej przybraną siostrę Marychnę Wichurancę.

P. Szczytniewski miał troje dzieci z pierwszego małżeństwa: Ryszarda, Jerzego i Mumi, a pani Szczytniewska również troje z pierwszego małżeństwa z kpt. Wichurą: Janka, Staszka i najmłodszą Marychnę.

— Słuchaj, Marychna, na Boga, co ty wyprawiasz? — Co takiego? — zaniepokoiła się, gdyż odrazu spostrzegła się, że brat widział ją z wielbiciele.

— Jeszcze pytasz. Ten głupiec chce się zabić. Przez ciebie. Przemów mu do rozumu. Przecież toby było okropne... Jak ty możesz... Marychna zaśmiała się. — Ech, nie obawiaj się. Nic sobie nie zrobi.

— Nie. Po nim widać, że jest bliski Bóg wie czego... Oczy ma nieprzytomne. Wiesz, Marychna, ty chyba nie zdajesz sobie sprawy, co to jest... — Stach, co ciębie ukusiło? Nie jeden mi już gadał o śmierci! Proszę cię, nie mów nikomu, żeś nas widział razem.

— Ale Stas, ostatnio rozdrażniony i skłonny do przywidzeń, nie dał się uspokoić. Biegając ku domowi i zastanawiając się, kogo ostrzec, ojczyzna, czy matkę, natknął się na Ryszarda. Wpadł na niego z takim rozmachem, że obaj się zachwiali. Ryszard nie lubił Stasia. Rzekł gniewnie: — Nie masz oczu, osle? — Stas zaperzył się i z gniewu wygadał

się, choć nie miał zamiaru mówić tego Ryszardowi. W swych samotnych wędrówkach spotykał go, czującego się do Marychny, ale zapamiętał to sobie na pół podświadomie. Wogóle nie był ciekawy cudzych spraw.

— A ty masz? Pewnie szukasz Marychny? Przed chwilą widziałem ją z Kozielec.

— Co? — wrzasnął Ryszard. — Co gadasz? Ona z Kozielec? Skąd on się tutaj wziął? — Idź sam zobacz.

I Stas pomknął do domu, a Ryszard popędził szukać Marychny. Stas znalazł matkę i z wielką desperacją opowiedział jej, na co się zanosi. Pani Szczytniewska załamała ręce.

— Ach, Boże! co ja mam z tą dziewczyną! Gdzie ona jest? — W parku. Ja mamusię zaprowadzę. Pani Szczytniewska włożyła kapelusze ogrodowy. Idąc, myślała: — Posadzałam ją o Rysia, a ona tymczasem z Kozielec... Ale skąd on się wziął w parku? Widocznie przychodził potajemnie. Nie, ta dziewczyna zanadto sobie pozwala...

Nagle usłyszała podniesione głosy Ryszarda i Marychny. Stali za grupą krzewów i nie zauważyli nadchodzących. Ryszard krzychał: — Jak możesz mnie tak oszukiwać? Więć on jest na równych prawach ze mną? — Puść, potamiesz mi ręce — kwiliła Marychna.

— Często tu przylaty? — Puść, Rysiek. Dałbyś raz pokój awanturom... — Jeżeli mi nie...

Pani Szczytniewska obeszła krzaki. Na jej widok Ryszard więcej się stropił, niż Marychna. Puścił ją, chwilę stał niezdecydowanie — widać było, że nie wie, co powiedzieć — wreszcie odwrócił się i odszedł. Pani zabrała córkę do domu, gdzie miała z nią rozmowę o tyle przykra, o ile w gruncie rzeczy bezcelowa.

Wieczorem tego dnia miała drugą rozmowę z mężem. Lecz nie wszystko mu powiedziała, co myślała i co wiedziała. Tyle tylko, że nie podoba jej się zbyt wielka zażyłość Ryszarda z Marychną, że przecież nie są rodzeństwem, że należałoby ich rozdzielić. Osobiście obawiała się, że Ryszard zbłązowany do gruntu, nosił się z bardzo daleko posuniętymi zamiarami. Zapadło postanowienie, że Ryszard i Jerzy pojedą na koniec wakacji do Francji.

I Ryszard usłyszał nieodwołalny wyrok bez podania motywów. Nie było potrzeby. Sam rozumiał, o co chodzi.

— Musisz jechać. Dowodziles, że powinienes jechać, to pojedziesz.

Pani Szczytniewska napisała do ciotki Kozielec z delikatnymi wymówkami i prośbą, żeby pilnowała bratanka. Skutek był taki, że stara panna zjawiła się z uroczystymi oświadczeniami o rękę Marychny dla bratanka. Pani Szczytniewska przyjęła ją sama. Dziękowała za zaszczyt, lecz wyrażała obawę, że córka odpowie odmownie. Wysłała po nią i szepnęła jej w ucho:

— Marychno, proszę cię, bądź uczciwa. Wiem, że nie chciałyś z niego wyjść. Nie kręć, nie obiecuj na wiatr.

— Ale Marychna postawiła na swoim. Powiedziała postance, że na razie nie wie, że prosi, aby pan Kola tymczasem wyjechał, że spotkają się w tym w Warszawie, to „zobacz”.

Na nic nie zdaly się wykręty, bracisz-kowie nie potrafili wymyśleć nic skutecznego i cisnęli w oznaczoną sobotę rodzinne grono odwołano podróżników na kolej. Z Marychną Ryszard był jeszcze na noże, więc leż mu przysięgło rozstanie. Powiedziała mu bowiem z racji sprzeczki o Kozielec, że łatwiej jest dać prezent, niż narazić życie. Rozżarty i obrażony, zaczął myśleć z ulgą o podróży.

— Ostatecznie dobrze się stało — myślał. — Otrząsnę się z tego idiotyzmu. Żeby tak dłużej, zrobiłaby ze mnie magaję.

Siudakówna najbezpieczniej w świecie przyszła pożegnać Jerzego, ale, zrażona zimnym traktowaniem ze strony państwa Szczytniewskich, stanęła z boku, a gdy pociąg ruszył, długo powiewała białą jedwabną apaszką. Jerzy o mało nie wyskoczył do niej oknem. Marychna spoglądała na Ryszarda spod zagadkowo opuszczonych rzęs i życzyła mu powodzenia i wesołej zabawy. Mówiła to tonem tak obojętnym, jakby chciała zaznaczyć, że jego powodzenia i zabawy nic jej zupełnie nie obchodzi.

— Przypuszczam, że nie będziesz za mną tęskniła — powiedziała ironicznie.

— To będzie zależało — uśmiechnęła się znacząco. — Zresztą ty masz mnie dośyć.

— Och, tak! — wyrzucił przez zęby. Wichurowie żegnali się chłodno z przybranymi braćmi. Byli sobie bardziej obcy, niż obcy ludzie. Co prawda rodzona siostra również nie miała im wiele do powiedzenia. Pani Szczytniewski, gdy pociąg ruszył, westchnęła i popatrzyła po uszczuplonej gromadce. Ale nie żalowała, że wyprawił synów w świat. Przy wyjściu z peronu minęli się z Siudakówną, która ostentacyjnie podnosiła chustkę do oczu. Stas szedł na końcu. Przygnione lampy stacyjne wprawiły go w stan półjawy. Wrażenie przemijalności rzeczy spotęgowało się w nim gwałtownie. Spoglądał po przechodzących ludziach i myślał, że są jak cienie, że tylko patrzeć, jak rozwieją się w nicność. Zapragnął rozpaczliwie, żeby czas stanął, żeby odpocząć, odpocząć, odpocząć...

Ryszard rzucił się w kąt przedziału. Jerzy silnie wychylony z okna, powiewał chustką. Ryszard pomyślał nagle, że jest z tym durniem w jednakowej sytuacji i ogarnęła go dziecienna złość. Pociągnął brata za poje.

— Siadaj, osle, bo wylecisz. Jerzy usiadł i patrzył przed siebie nieprzytomnym wzrokiem, jak obudzony ze snu.

— I wyprawili nas — rzekł z zabawną rozpaczą. — Ale ja sobie dam radę. Zobaczysz.

Przy tych słowach uśmiechnął się przebiegle.

Ryszard wyjął usta i nie raczył odpowiedzieć. Zaciskając zęby, wpatrywał się

w wyobraźni w obraz Marychny. Już teraz wiedział, że opanowała go jak febra i że będzie wracała. To też rad był, że po ciąg unosi go od niej wbrew jego woli w daleki świat, że się nieprędko zobaczy.

— Jeszcze bym palną jakie głupstwo — zamruczał.

— Co mówisz? — zapytał Jerzy. — Nic.

— Mamy się podobno razem trzymać — ciągnął Jerzy. — Akurat! W Paryżu się rozstaniemy.

— Zwariowałeś? — Na razie nie. Powiedz, po co mamy się włożyć razem jak bracia siamscy? Ani ja nie potrzebuję twojej opieki, ani ty mojej kontroli.

— Co powie ojciec? — O! tym nie będę sobie zawracał głowy. Nie przyjedzie za nami. Potem się jakoś wytłumaczymy. Zresztą umówimy się i wrócimy przykładnie razem. Widzę, że i tybys tak wolał.

Ryszardowi było w gruncie rzeczy wszystko jedno. Nawet może ten, którego lekceważył za brak inteligencji i demokratyczne sympatie, ciążył mu swoją obecnością z lekką dokuźliwie. Ale raptem, pod wpływem świadomości, że są sami i jada w daleki, obcy świat, drgnęło w nim rodzinne uczucie.

— Nie — rzekł prędko. — Nie puszcze cię od siebie. Ostatecznie nie mogę ojcu płatać głupiego figla.

Jerzy nasrozył się. — Nie chcesz? Ha, zobaczynny. I uśmiechnął się znów tajemniczo i przebiegle.

— Ale Ryszard przestał na niego zwracać uwagę. Utonął w rozmarzeniu. Co zaczął myśleć o Marychnie, ogarniał go stan szczególnego uszczęśliwienia, przerywane go wybuchami pogardy, lub obrazy. Zamknął oczy.

— Co się tak głupio uśmiechasz? — usłyszał nagle i porwał się, jak uderzony.

ROZDZIAŁ XIV.

W Szczytniewskiej Woli życie wróciło do dawnego trybu z tą różnicą, że rodzinne grono zasiadało do stołu zmniejszone o dwie głowy, a pan Szczytniewski nie omieszkął nigdy powiedzieć: — Gdzie też teraz są nasi podróżnicy? — Wnie już wyjechali stamtąd, czy zowąd. (D. c. n.)

ECHA ZE STOLICY.

Życie Warszawy w kilku wierszach

Liga drogową zamierza wziąć czynny udział w akcji ogumiania i normalizacji wozów oraz prawidłowego kucia koni i współpracując czynnie na tym polu z M. S. Wojsk. i Z. O. M. w Warszawie. Sama tylko Warszawa ponosi corocznie b. duże straty przez zniszczenie jezdni obręczami kół żelaznych i hacelami. W ostatnich dwu latach miasto wydało na jezdnie około 14 milionów zł. z których 15 proc. pochłonęło utrzymanie zniszczonych przez kół i hacel nawierzchni. Ponadto duże straty ponoszą z tego powodu tramwaje miejskie przez rozbijanie szyn tramwajowych i zwrotki przez wozy jadące po torach. Na skutek uderzeń obręczy żelaznych niszczone są również urządk. kanalizacyjne i w. dociągowe. Ogólne straty m. Warszawy z tego tytułu wynoszą około 5 milionów zł. Z. O. M. ma ukończyć akcję ogumiania swego taboru do 1 stycznia 1937 r. Ponadto miasto rozpoczyna propagandę ogumiania innych wozów. Ostatnio wystąpiono do Komisarjatu Rządu o wydanie przepisów, mających na celu ochronę jezdni, jak npr. ściśle przestrzeganie zakazu jazdy klusem i galopem wozów nieogumionych, jeżdżenie po szynach tramwajowych, stosowanie haceli w nieodpowiednich porach itp. Ponadto ma być wzbroniony wjazd furmanek nieogumionych do centrum miasta. Ruch na żelaznych obręczach będzie mógł się odbywać tylko na peryferiach miasta, po wyznaczonych trasach.

Związek właścicieli dorożek samochodowych, w memoriale złożonym p. komisarza rządu, prosi między in. również o wydanie zarządzeń, aby funkcjonariusze P. F. bezwzględnie stosowali odpowiednie repressje w razie zauważenia, że kierowca taksówki jedzie z t. zw. pomocnikiem.

Władze administracji ogólnej wzmożły ostatnio nadzór budowlany w regionie podwarszawskim. W wielu wypadkach o. p. częstowano szereg budynków, wstrzymując ich budowę, ponieważ nie odpowiadały specjalnym przepisom. Zarządzenia tego rodzaju wydano m. in. w Śródborowie Fosunicya władz, mające na celu walkę z chaosem budowlanym, przyjąć należy z jak największym zadowoleniem.

Na wiosnę 1937 r. odsłonięta będzie fontanna długa rzeźbiarza Kuny w parku Żmrozkiego na Żoliborzu. Rzeźba będzie wyobrażała dziewczynę, niosącą dzban z malinami.

Ubezpieczalnia Społeczna szuka lokalu który pozwoliłby rozszerzyć oddział Ubezpieczalni na Żoliborzu.

Najjaśniejszy Jasnowidz

WOMOUTH
dale jasno odpowiedź we wszelkich zawiłych kwestiach życiowych. Da je możność zdobycia miłości pożądanego osoby. Przeprowadza przesłuchania i przyszłość, opracowuje horoskopy i analizy grafologiczne na podstawie daty urodzenia i pobytu pisma. Zestawia szczegółowe numery losów. Nie zwleka, pisz jeszcze dziś, podając dokładny swój adres, datę urodzenia, stan, imię i nazwisko. Na koszt portu i kaseteryjnie sączą 21 l. znaczkami poczt.

Kraków, Lubiec 22, m. 2.

Gdy nerki działają leniwie

trzeba je pobudzić do wydajniejszej pracy i usuwania z organizmu nadmiaru wody i szkodliwych substancji. Ziola magistra Wolskiego ze znak. ochr. „Urosa”, zawierające rzadką roślinę indyjską Orthosiphonia o własnościach moczopędnych i dezynfekcyjnych pobudzają nerki do prawidłowego działania. Stosuje się je przy cierpieniach nerek, miedniczek nerkowych, pęcherza i wszelkich dolegliwościach dróg moczowych. Wytwórnia: Magister Wolski, Warszawa, Złota 14.

Magister Wolski, Warszawa, Złota 14.

Krótce.

Pan Tadeusz w lesie.

LEK W ROWIE.

Wróciło lato. Czym kierują się prawa natury, że w sierpniu jest zimno, a w końcu września gorąco, jak w Afryce, djabli wiedzą. Ponieważ jednak nie na świecie nie dzieje się bez powodu, więc widocznie i w tych wariacjach natury musi być jakiś sens. Może to litość natury nad spóźnionymi urlopowiczami spowodowała gorący koniec września, aby i te biedaczki września zakosztowały słońca. Może..

Wracając do natury, która w tym miejscu o ograniczeniach dewizowych i... nie będzie miała racji. Ograniczenia dewizowe bowiem są aktualne tylko dla nas, którzy żyjemy z pracy własnych rąk czy pracy i pomysłów naszych mózgów. Człowiek zamożny, a zwłaszcza łódzki kupiec czy fabrykant może jeździć za granicę mi moim ograniczeń dewizowych. Przecież każdy z nich ma stosunki handlowe za granicą i w związku z tym rachunki u klientów zagranicznych. Zamiast więc klient za granicę ma odpowiednią kwotę przelać do Polski, nasz rodak jedzie za granicę do takiego kraju, w którym ma swego przedstawiciela czy odbiorcę i na miejscu zabiera pieniądze za które może spędzić przyjemny zagraniczny urlop.

Nie wiem, czy wiadomo o tym sposobie omijania przepisów. Jeśli nie — mamy niniejszym okazję dowiedzieć się. Nie mam nic przeciwko temu, żeby ludzie jeździli za granicę, sam również bardzo chętnie korzystam z każdej okazji, aby wyrwać się w świat, który jest całkiem przyjemny, ale jeśli u licha — dobrobyt w kraju ma być uzależniony od zatrzymania waluty i ograniczenia wywozu kapitałów to ja się temu podporządkuję i chcę, aby i inni podporządkowali się tym prawom, które nie są ani głupie, ani szkodliwe. Rozumiem bowiem, że omija się przepisy, które uważamy za niestuszące. Omijam przepis, który powiada, że po 7-jej wieczorze nie jest wolno, kupić do jedzenia. Z tym nie zgadzam się i nigdy nie zgodzę i dlatego omijam, gdzie mogę odnośnie rozporządzenia. Ale gdzie przepis jest słuszny, gdzie ma na celu istotnie dobro kraju gdzie chodzi o to, aby być bęcfal, którego jedyną legitymacją są pieniądze — nie wywoził tych z kraju wyciągniętych pieniędzy za granicę — żądam, aby przepisy były stosowane z całą surowością i do

tyczyły nie tylko skromnego obywatela, lojalnego obywatela, ale i tego bubka z wodą w głowie a forsz w kieszeni, który po trafi przepisy obejść.

ALARM.
Ale zamiast zajmować się tak ponurym tematem, zajmijmy się głupią sprawą dwóch zalanych gości.

Chodzi tu mianowicie o Tadeusza Szumirajskiego i Ignacego Łęka, którzy wybrali się do zgięskiego lasu i tam zalali się. Nietylko Łęk nie wiedział co to lek, ale i Tadzio bohaterko trąbił wodę, aż się ztrąbili obydwa. Na zalano wszczęli między sobą bójkę, przy czym Łęk wpadł do rowu, Tadzio zaczął ryczeć, że mu przyjaciel zapadł pod ziemię, słowem aż odleciała policja usłyszała dzikie wrzaski przyjaciół i zbiegła się celem ich uspokojenia.

Sąd Grodzki skazał Tadeusza Szumirajskiego i Ignacego Łęka za zakłócenie spokoju publicznego każdego na 3 dni aresztu.

Oświadczamy "TEN BIOCEL ODŻYWCZY DLA SKÓRY JEST CUDOWNY!"

Dowodzą że Skóra może się odżywiać

Mój kosmetyk—specjalista wstąpił i powiedział mi, że Biocel zawarty w tym specjalnym Odżywczym Kremie jest otrzymany ze starannie wybranych młodych zwierząt. Przenika on głęboko do skóry i zaopatruje ją w tę odżywkę, której ona właśnie potrzebuje, by być młodą, świeżą i miłą. Został on wyoleziony przez wielkiego Profesora Uniwersytetu Wiedeńskiego i jest obecnie polecony z Kremem Tokalon, koloru różowego, preparowanym według oryginalnego francuskiego przepisu znakomitego paryskiego Kremu Tokalon w takiej właśnie proporcji, by odżywić tkanki skórne. Używaj tego Kremu wieczór, Kremu zaś Tokalon koloru białego—rano. W ciągu 3-ech dni będzie Pani na drodze do pozbicia się wszelkich wad cery i światłościę miękną twarz. Doświadczenia przeprowadzone przez Profesora Stejskial w Uniwersytecie Wiedeńskim na kobietach w wieku 55-ciu do 72-ech lat dowiodły, że zmarszczki znikły w ciągu 6-ciu tygodni.

Więc ruszyłem w nieznane...

ŚPOWIEDŹ 15-LETNIEGO TRAMPA.

Z Gniezna donoszą: Służba kolejowa dostawiła wieczornym pociągiem bydgoskim, 15-letniego pasażera „na gapę” do tut. komisariatu.

Młodociany „pasażer” zeznawał następująco:

— „Nazywam się Janek Małyszczuk, liczę lat 15, wieś Parchońsk, gminy Pokost Zachorecki, powiat piński, jest stałym moim miejscem zamieszkania. Rodzice są właścicielami dwóch mórg roli i domu mieszkalnego, zbudowanego z desek. Mam jedynego brata, jest on młodszy ode mnie. Rodzice nie są w stanie wyżyć siebie i nas 2 chłopaków. Ja więc ruszyłem, w nieznane”

przed 6-ciu miesiącami. Byłem m. in. w Warszawie, Krakowie, Katowicach, Kutnie, Łowiczu, Poznaniu i

Gnieźnie. Podróżowałem przeważnie kolejami — na gapę. W Jankowie Dolnym, za uważano mnie w chwili wsiadania do pociągu, mającego mnie zawieźć do Bydgoszczy. Wyciągnięto mnie z powrotem na peron, i najbliższym pociągiem o 20.50 odstawiono mnie do Gniezna. Pracować lubię, w czasie mej 6-miesięcznej wędrowki porabiałem jedną pani drzewo, a drugiej niosłem wodę. Ludzie są dobronudni, nigdzie mnie nie odmówiono jałmużny, szczególnie w poznafskim, gdzie nie widziałem na wsiach takiej „budki”, w jakiej mieszkam z rodzicami. Kiedy policja odstawiła mnie do domu rodzicielskiego, to i tak po raz drugi będę musiał wyruszyć w podobną podróż, bo w domu nie ma co jeść”.

Smuty obraz rzeczywistości! Komentarze zbyteczne!

RADIO-KĄCIK.

CZWARTEK, 24 WRZEŚNIA. Raszyn.

- 12.03 Programy lokalne
- 12.13 Dziennik południowy
- 12.23 Koncert w wykonaniu zespołu Józefa Stena
- 13.10 Chwilka gospodarstwa domowego
- 13.15—14.30 Przerwa dla Krakowa, Lwowa i Torunia
- 13.15—15.30 Przerwa dla Warszawy; dla Łodzi do godz. 15.27
- 14.15—15.30 Przerwa dla Katowic, Poznania i Wilna
- 15.30 Wiadomości gospodarcze
- 15.45 Opowiadanie dla dzieci — Wilna
- 16.00 Koncert z Ciecchojka (przez Toruń)
- 16.45 Wrażenia z armii francuskiej
- 17.00 Koncert zespołu Pawła Rynasa
- 18.00 Felieton z Katowic
- 18.10 Programy lokalne
- 19.00 Pogadanka aktualna
- 19.10 Seans z ektierą (w salonie starej Warszawy) obrazek obyczajowy
- 19.40 Koncert orkiestry kameralnej z Krakowa
- 20.30 Skryjka techniczna
- 20.45 Dziennik wieczorny
- 20.55 Pogadanka aktualna
- 21.00 Koncert z auli Uniwersytetu Poznańskiego
- 22.00 Sport w Krakowie — pogadanka z Krakowa
- 22.10 Programy lokalne
- 23.00—24.00 Program lokalny dla Warszawy

ŁÓDŹ, jak Raszyn, oraz:

- 7.30 Parę informacji
- 7.35 Zapowiedź programu
- 7.40 Muzyka z płyt
- 11.00 Koncert południowy z płyt
- 12.03 Muzyka z płyt
- 15.27 Wiadomości giełdowe łódzkie
- 18.00 Pogadanka pt. Bacz, by tuom było celom być i zwierzęt przyjacielom
- 18.10 O wszystkim po troszku
- 18.15 Muzyka z płyt
- 18.30 Koncert reklamowy
- 22.15 Koncert z kawiarni Ziemiańskiej w Łodzi

PIĄTEK, 25 WRZEŚNIA. Raszyn.

- 6.30 Pieśń poranna
- 6.33 Gimnastyka
- 6.50 Muzyka z płyt
- 7.20 Dziennik poranny
- 7.30 Programy lokalne
- 8.00 Audycja dla szkół
- 8.10 Przerwa (dla Łodzi do g. 11)
- 11.30 Audycja dla szkół
- 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa
- 12.03 Programy lokalne
- 12.13 Dziennik południowy
- 12.23 Programy lokalne
- 13.10 Chwilka gospodarstwa domowego
- 13.15—14.30 Przerwa dla Krakowa, Lwowa i Torunia
- 14.15—15.30 Przerwa dla Warszawy; dla Łodzi do godz. 15.27
- 15.15—15.30 Przerwa dla Katowic, Poznania, Wilna
- 15.45 Wiadomości gospodarcze
- 15.45 Rozmowa z chorymi — ze Lwowa
- 16.00 Utwory Franciszka Liszta (na fortepian) — z Poznania
- 16.45 Reportaż z Polesia

17.00 Koncert orkiestry kameralnej — z Wilna

- 17.50 Poradnik sportowy
- 18.00 Programy lokalne
- 18.45 Pogadanka
- 18.50 Biuro studiów rozmawia ze słuchaczami P. R.
- 19.00 Muzyka taneczna malej orkiestry P. R.
- 20.00 Arie i pieśni odśpiewa Zofia Leszczyńska
- 20.30 Lekcja geografii — Bolesława Prusa
- 20.45 Dziennik wieczorny
- 20.55 Pogadanka aktualna
- 21.00 Koncert symfoniczny orkiestry P. R.
- 22.00 Wiadomości sportowe
- 22.15 Programy lokalne
- 23.00—24.00 Program lokalny dla Warszawy.

ŁÓDŹ, jak Raszyn, oraz:

- 7.30 Parę informacji
- 7.35 Zapowiedź programu
- 7.40 Muzyka z płyt
- 11.00 Koncert południowy z płyt
- 12.03 Muzyka z płyt
- 15.27 Wiadomości giełdowe łódzkie
- 18.00 Pogadanka pt. Bacz, by tuom było celom być i zwierzęt przyjacielom
- 18.10 O wszystkim po troszku
- 18.15 Muzyka z płyt
- 18.30 Koncert reklamowy
- 22.15 Koncert z kawiarni Ziemiańskiej w Łodzi

Co nas po pracy rozweseli?

Teatr Miejski. — Z ilości niedostatecznej.

Teatr Popularny (Ogrodowa 18) — Kaśka Kariatyda.

Adria. Nowe przygody Tarzana.

Casino. „Pasteur” — Człowiek, który zwyciężył śmierć.

Corso. I. Mężowie do wyboru, II. Ekscentryczna dama.

Europa. Mały król.

Grand-Kino. Trędownata.

Metro. Nowe przygody Tarzana.

Miraż. Potpieniec.

Przedwiośnie. Mazur.

Palace. Nie zapomnij o mnie.

Rialto. Regina.

Rakieta. Adieu.

Stylowy. Czarne różę.

WYSTAWY.

Wystawa Ogrodnicza w parku im. Staszica, otwarta od 12 do 27 września.

Telefony

Pogotowie Miejskie 102-90.

Pogotowie Czerwonego Krzyża 102-40

Ubezpieczalnia 197-65

Straż Pożarna tel. 8.

ABEL AEREMANT.

Tragiczne odkrycie.

Sylwester Barolt czytał książkę, w chwili gdy zapukano do drzwi pokoju, który rego okna zakratowane były grubymi sztabami.

— Proszę — odezwał się nie odrywając oczu od książki.

Pielęgniark stanął na progu.

— Pan dyrektor pragnąłby wiedzieć się z panem. Zechce pan iść ze mną — oznajmił.

Sylwester Barolt zerwał się na równe nogi. Matowy jego wzrok zaiskrzył się. Czego chcą od niego? — zadawał sobie pytanie. Czy postanowiono wypuścić go na wolność nareszcie?

Ach! Przyrzekano mu ją tylokrotnie już że przestał wierzyć obietnicom.

Toteż blizujące jego oczy zgasyły po chwili. Stawszy przy oknie wpatrzył się poprzez kraty w widok rozciągający się przed nim. Na pierwszym planie widniał długi, otoczony wysokim murem czworobok podwórza bez źdźbła roślinności. O kil kaset metrów dalej dopiero niewielki tan pola cieszył oko szmaragdową swą zieleńią. Za nim czerniły się ponury las iglasty.

Sylwester Barolt marzył: dniem i nocą o opuszczeniu zarówno „przeklętego” domu w którym uwięziono go jak i beznadziejnie smutnej okolicy.

Na jawie i we śnie snuł mu się przed sięsianymi oczyma inne, bliższe sercu krajobrazy; rodzinna Marsylia z lasem ma szów kąpiących się w lazurowej toni Śródmieznego Morza, własny dom z ogrodem

różnym i egzotyczną roślinnością.

Stali mu żywo w pamięci lata jego dzieciństwa i pierwszej młodości. Ukochał uśmiechały się do niego..

Lecz tu urwały się jego wspomnienia ustępując miejsca próżni. W udręczonym mózgu świrowało tylko pytanie: jak dawno mieszkał tutaj, w tym obcym domu, wśród obojętnych ludzi? Kilka miesięcy czy lat? Nie mógł sobie przypomnieć.

Pielęgniark chrząknął.

— Idę! Idę! — odezwał się Barolt otrząsając się z zadumy.

— Drogi panie! — przywitał go dyrektor Domu Zdrowia — szczęśliwy jestem, że mogę zakomunikować mu pomyslną nowinę.

— Nowinę? Pomyślną dla mnie? Jaka, panie doktorze? — dopytywał się przybłyły zgaszonym głosem.

— Jesteś pan wolny... — odparł dyrektor z nieukrywana radością.

— Czy naprawdę tym razem?

— Tak jest. Słowo panu daję.

— Nie śmiem wierzyć!... Zwodziłicie mnie tylokrotnie!

— Chcieliśmy postawić pana nogi. Byłeś pan zmęczony i przepracowany. Do kładaliśmy wszelkich starań, by dać panu ciszę i spokój, jako niezbędne warunki po wrotu do zdrowia. Cieszę się, że dopięliśmy celu. Komisja lekarska orzekła, iż stan pańskiego zdrowia nie pozostawia nic do życzenia wobec czego pobyt pana w naszym zakładzie jest absolutnie niepotrzebny.

Barolt wstąpił głęboko.

— Jakże jestem szczęśliwy! — zawołał — pan dyrektor pozwoli, że pierwsze moje słowa u wrót wolności będą wyrazem głębokiej wdzięczności dla pana, dyrektora, doktorów i pielęgniarzy. Póki żyć ci nie zapomnę ile jestem temu zakładowi winien!

— We wszystkich raportach zaliczono pana do najposuszniejszych pensjonarzy. Nie mieliśmy z panem kłopotu. I od nas więc należy się panu podziękowanie — nadmieniał dyrektor.

— Darząc mnie wolnością — ciągnął Barolt po dłuższej chwili milczenia dalej — spodziewam się, że panowie obmyślili coś dla mnie. Jestem tu od... Od jak dawna? Niech pan dyrektor wyobrazi sobie że... nie pamiętam.

— Od dziewięciu lat. Ale niech to pana nie przeraża. Tego rodzaju choroby jak ta na którą pan zapadł są przewlekłe i nie dają się prędko leczyć.

— Dziewięć lat! — zauważył Sylwester Barolt kiwając głową — to dużo w krótkim życiu człowieka. Ale mniejsza o to. Najważniejszą rzeczą dla mnie, że nie zostało się nic z tego, co posiadałem przed dziewięć laty: miałem ubóstwaną żonę i syna—jedynaka, w którym pokładałem wielkie nadzieje. Kiedy dziwiłem się, że nie odwdzięcają mi tutaj, oznajmiono mi po długich naleganiach z mej strony, że zginęli w automobilowym wypadku.

Nie mogę pogodzić się z myślą, że ich nie ma... Że nie zobaczę ich nigdy..

Posiadałem w Afryce podwrotnikowej wielkie osady handlowe ze składami towarów. Przypominam sobie, że faktorie te znajdowały się w miejscowości o klimacie

zabójczym. Mimo to jednak rodzina moja nie powinna była likwidować ich beze mnie. Mogła była zastanowić się nad tym, że powróciwszy do zdrowia zechcę sam zająć się tym. Ale trudno! Stało się. Faktem jest natomiast, że jestem sam jak palec na świecie i goly jak święty turecki w dodatku. Pan otwiera mi bramy tego zakładu, dyrektorze. Bardzo dobrze. Tyłko... co ja pocznę z sobą?... Czy mam pójść, gdzie mnie oczy poniosą?

— Pan ma siostrę, panie Barolt — wtrącił dyrektor.

— Ach, prawda! Henrykę! — zawołał pensjonariusz uderzając się palcem w czoło.

— Siostra pańska przyjdzie tu o godzinie piątej i zabierze pana do siebie.

Sylwester Barolt zamieszkał istotnie u zameżnej swej siostry w Lugdunie, gdzie mąż jej miał parę świetnie prosperujących przedsiębiorstw.

Barolt wyraził wprawdzie życzenie osiedlenia się w Marsylii, — gdzie żona jego przebywała z synem podczas jego pobytu w Afryce. Lecz siostra i szwagier od wiedli go od tego zamiaru tłumacząc, że w Marsylii czułyby się osamotniony, podczas gdy w Lugdunie jest u swych bliskich którzy ułatwią mu otrzymanie posady w dodatku.

Istotnie; Sylwester Barolt dostał niebawem intratną posadę w jednym z domów handlowych swego szwagra. Zdolny, pracowity, wesół z natury i łatwy w obęściu zjednał sobie prędko sympatię kolegów.

Czy domyślał się, że na skutek silnego

ataku żółtej febrы oszalał przed dziewięćciu laty? Nie wiadomo. Wspominając swój pobyt w Domu Zdrowia mówił tylko: „Kiedy byłem chory...”

Dopytywał się natarczywie natomiast o szczegóły katastrofy, w której zginęli jego najbliżsi i kazał je sobie opowiadać kilkakrotnie.

— Kiedy wypadek miał miejsce? — spytał pewnego dnia.

— W kilka dni po twojej instalacji w Domu Zdrowia — odparła siostra — ale nie myśl już o tym, mój Sylwestrze! Był to okropny, koszmarny sen... Myśl raczej o przyszłości. Masz lat czterdzieści dopiero, należy ci się coś jeszcze od życia!

— Masz słuszność, Henryko — potwierdził i nie poruszając odtąd bolesnego tematu pograżył się w pracy.

Sekundowała mu gorliwie jego sekretarka młoda i miła panienska. Pokochawszy ładną swą pomocnicę Barolt oświadczył się jej i został przyjęty.

Mimo to myśl o nieboszczce żonie i synu jednaku dręczyła go stale. Pewnego dnia przyszło mu do głowy przejrzeć kolekcję gazet z tych czasów, kiedy miał miejsce tragiczny wypadek w którym zginęli oboje.

Przeglądając odnośne numery z narzęconą. Nagle rzuciła im się w oczy dużyymi trzcionkami wydrukowana wzmianka: „Francuz, po powrocie z kolonii zabija w ataku szału żonę i syna”.

— To straszne! — szepnęła panienska. Barolt osunął się jej z cichym jękiem do nóg i skonał.

Tl. J. S.

SPORT

GWIAZDY W HELENOWIE

Dzisiaj międzynarodowe mistrzostwa tenisowe w Łodzi.

Dzisiaj rozpoczęły się na kortach Helenowa o godz. 9-ej rano międzynarodowe mistrzostwa tenisowe Łodzi, zorganizowane przez Łódzki Lawn Tennis Klub.

trudności urlopowych, rezygnując z obrony tytułu. Natomiast z tenisistów zagranicznych wraz z Dittmarem przyjeżdża na mistrzostwa Łodzi słynny hokeista niemiecki Jaenecke, który jest również utalentowanym tenisistą.

Chrostek przeniósł się do Lwowa, ale wrócił do Krakowa.

Najlepszy bokser Krakowa Chrostek, mistrz Polski w wadze piórkowej przebywał obecnie we Lwowie, gdzie otrzymał posadę w straży granicznej.

DZIAKI DRUZYNA CHCE WZIĄĆ UDZIAŁ W ROZGRYWKACH KLASY C.

Klub Sportowy John, założony przez pracowników zakładów przemysłowych o tej samej nazwie, zamierza w najbliższym czasie przystąpić do Łódzkiego Związku Okręgowego Piłki Nożnej i wziąć udział w najbliższych mistrzostwach łódzkiej klasy C.

OGÓLNOPOLSKI KONGRES KOBIEC KATOLICKICH W CZĘSTOCHOWIE.

Katolickie Stow. Kobiet diecezji łódzkiej weźmie udział w zjeździe Marijskim na Jasnej Górze w lipcu 2000 osób, członkini Katolickiego Stow. Kobiet pod przewodnictwem mec. Pauliny Roszkowskiej, przewodniczącej K. S. K. diecezji łódzkiej.

Polskie Radio szuka reporterów sportowych.

Najlepszą formą propagandy sportu przez Radio jest dobra transmisja. Zdając sobie z tego sprawę Polskie Radio organizuje w początku października tydzień pod hasłem „Szukamy reportera sportowego”.

KURSY JĘZYKÓW OBCYCH POLSKIEJ YMCA.

Polaka YMCA w Łodzi komunikuje nam, że dn. 1 października r. rozpoczyna wykłady na kursach języków: angielskiego, francuskiego, niemieckiego i rosyjskiego.

Spori w kilku słowach.

W niedzielę 27 bm. organizuje miejska komenda WF i PW w Kaliszu na stadionie miejskim propagandowe zawody lekkoatletyczne, w których wezmą udział olimpijki łódzkie Wajsona i Kwanińska.

W związku z meczem zapasniczym Łódź - Warszawa, który odbędzie się w niedzielę o g. 11.30 w lokalu Siły, odbyła się walka eliminacyjna w wadze ciężkiej między Lipczyńskim (KE) a Turkimem (IKP).

W sobotę o g. 15.30 na boisku KE w Pabianicach rozgrywane zostanie mecz piłkarski Zjednoczone - KE oraz mecz bokserski Sokół - Kruszczone. Drużyna łódzkiego Sokola wyjeżdża do Pabianic w następującym składzie: waga kogucia - Stołeczki, waga piórkowa - Bronisławski, waga lekka - Henrykowski i Szczeciński, w. półśrednia - Rothe i Muszyński, w. średnia Dorobaki i w. półciężka - Przemysławski.

W sobotę o g. 15.30 na boisku KE w Pabianicach rozgrywane zostanie mecz piłkarski Zjednoczone - KE oraz mecz bokserski Sokół - Kruszczone.

ZAWIADOMIENIE.

Zarząd kola zawiadamia członków Kola Łódzkiego Związku Piłkarskiego, że w dniu 25 bm. o g. 18.30 urzęduje zebranie dla członków kola.

Zycie sportowe Zgierza.

STRZELECKIE MISTRZOSTWA ZGIERZA.

W niedzielę 27 bm. na strzelniczy Boruty odbywać się będą zawody strzeleckie o mistrzostwo W. Zgierza, organizowane przez Miejski Komitet WF i PW.

WYŚCIG KOLARSKI O PUCHAR.

W niedzielę o g. 8 rano z boiska Z.K.S. przy ul. Piłsudskiego odbędzie się start kolarzy do wyścigu szosowego na 100 km o nagrodę przedchodzącego Z.K.S., jaką stanowi świeżo ufundowany puchar.

KOSZYKÓWKA: ORLE - Z.K.S. 15:12 (6:6)

W niedzielę odbył się mecz piłki koszykowej między ZK.S-em i Orłem, który wygrało Orle w stosunku 15:12. Jest to niezwykle sukces, gdyż Z.K.S. uważany był za najlepszą drużynę w Zgierz.

Kurs dekoracji artystycznej.

W szkole rysunku i malarstwa Szczepana Andrzejewskiego lekcje na wszystkich kursach rozpocznie.

KURS DLA LEKARZY RATOWNICTWA PRZECIWGAZOWEGO.

W dniach od 14 do 19 bm. odbył się kurs dla lekarzy z ratownictwa przeciwgazowego, zorganizowany przez zarząd okręgu łódzkiego Polskiego Czerwonego Krzyża.

Zycie ekonomiczne

BAWELNA.

Nowy Jork: loco 12.24, październik 11.81, listopad 11.84, grudzień 11.85-88.

Waluty, dewizy i akcje

Papiery państwowe zniżki. W dziale papierów państwowych ponowal naszą słabszy przy dość dużych rozmiarach obrotów.

GIEŁDA ZBOŻOWA.

Warszawa, 24. 9. - Urzędowa cedula giełdy zbożowej - towarowej w Warszawie. Pszenica jednolita 24.25 - 24.75, zbierana 23.75 - 24.25, żyto I standard 16.00 - 16.25, mąka pszenna gat. I A 40.00 - 42.00, mąka żytnia wyciąg. 25.00 - 26.00.

Z POLSKIEGO TOW. KRAJOZNAW-CZEGO.

W dniu 25 bm. o godz. 19.45 odbędzie się w lokalu Towarzystwa przy ul. Al. Kosciuszki 17 od czyt. p. Czeraszewiczówny Janiny - „O osadzie bagiennej w Biskupinie”. (Przygotowanie do projektowania na październik br. wycieczki do Biskupina).

Jutro zjemy na obiad

Zupę jarzynową, schab z kapustą, szarlotkę z jabłkiem.

WINSZUJEMY.

Jutro. Ładysławowi. Wschód słońca 5.25. Zachód słońca 17.31. Długość dnia 12.06. Ubyło dnia 4.46. Tydzień 39.

Komu się szczęście uśmiechnęło?

Pełna tabela wygranych.

CIĄGIENIE PIERWSZE. 20.00 zł. - 101736. 10.000 zł. - 33529 74020. 5.000 zł. 106313 102466 114314 172044 23384 30825 52449 88303.

Wygrane po zł. 200.-

74 237 328 79 607 9 60 82 567 651 970. 1001 42 89 199 354 441 510 329 56 2039 145 210 7 418.

DRUGIE CIĄGIENIE.

75.000 zł. - 36051. 25.000 zł. - 78189. 20.000 zł. - 139111. 10.000 zł. - 82151 96577. 5.000 zł. - 26724 41196 80440 134386.

Wygrane po zł. 200.-

162 1036 616 875 81 92 597 2017 428 673 103 587 474. 89 889 827 4035 691 936 5314 28 08 73 569 6135 343 67.

III CIĄGIENIE.

847 577 615 909 88 1388 2416 501 682 534. 3882 914 4022 355 452 57 562 675 5008 15 88.

Wygrane po zł. 200.-

10012 63 94 615 774 27 873 957 101036 44 101 58 1102003. 435 534 630 482 103043 319 445 728 43 845 104297 591 100681.

III CIĄGIENIE.

847 577 615 909 88 1388 2416 501 682 534. 3882 914 4022 355 452 57 562 675 5008 15 88.

Wygrane po zł. 200.-

10011 12 101 25 461 716 999 11226 854 1201. 167 918 18026 96 857 641 141 61 242 604 837.

III CIĄGIENIE.

847 577 615 909 88 1388 2416 501 682 534. 3882 914 4022 355 452 57 562 675 5008 15 88.

Wygrane po zł. 200.-

10011 12 101 25 461 716 999 11226 854 1201. 167 918 18026 96 857 641 141 61 242 604 837.

Zmotyoryzowana Rzesza. 15 TYSIĘCY SAMOCHODÓW CIĘŻAROWYCH MAJĄ DO DYSPOZYCJI NIEMIECKIE KOLEJE.

Wielki program motoryzacji Rzeszy przewidywał m. innymi powiększenie taboru samochodowego niemieckich kolei państwowych. Tabor ten ma odegrać następujące role: 1) w czasie pokoju ma on za zadanie ściśle współpracę gospodarczą, t. zn. dowóz towarów do stacji kolejowych lub odwoziny towar dostarczony koleją po na tychmiastowym przeładunku jest odstawiany samochodami w głąb okolic nie posiadających sieci kolejowej, 2) w czasie wojny tabor samochodowy będzie odgrywał oczywiście rolę środków mobilizacji. W razie zniszczenia linii kolejowych dane odcinki obsługiwane będą ciężarówkami.

Już w roku 1932 po ustaleniu planu motoryzacyjnego niemieckie koleje zakupiły 1700 samochodów różnych typów, przeważnie transportowych. W kilka miesięcy potem zakupiono dalsze 1200 ciężarówek. W końcu 1933 roku niemieckie koleje państwowe posiadały już 3000 samochodów. W roku 1935 liczba ta wzrosła prawie czterokrotnie przeszło 11 tysięcy. Obecnie tabor wynosi prawie 15 tysięcy.

Są to wszystko samochody o ogromnej wartości militarnej. Przeważnie trzyosiowe ciężarówki (przewidziane dla transportu po niekoniecznie dobrej drodze) Stosowane są następujące typy: Büsing Nag, Daimler Benz, Henschel, Opel i Vonag. Wszystkie o nośności ponad dwie tony z motorami częściej dieslowskimi, aniżeli benzynowymi. Oprócz tego używane są wozy parowe systemu Doble i wozy poruszane gazem z węgla drzewnego, zaopatrzone w t. w. gazogeneratory.

Wreszcie do transportu większej partii towaru z mniejszą szybkością stosuje się ciągniki z przyczepkami. Jako wózki dostawcze kursuje cały sereg różnych modeli samochodów dwuosobowych jak np. Opel 4L R 644, itp.

W niektórych okręgach koleje niemieckie używają samochodów terenowych, jakkolwiek drogi są tam doskonałe. Między innymi używane są wozy Kruppa typ LH 43.

Koleje niemieckie zorganizowały tzw. „Kraftwagen-Dienst“ czyli obsługę przy pomocy samochodów. Ta „obsługa“ zatrudnia przeszło

20 tysięcy kierowców, których się przed objęciem służby szkoli w 17 specjalnych szkołach samochodowych pod kierunkiem oficerów wojskowych. Kierowcy przechodzą tam kurs jazdy terenowej i kurs wiedzy wojskowej. To też w każdym ważniejszym punkcie sieci kolejowej są stworzone centrale samochodowe rozporządzające kilkudziesięcioma samochodami. Obecnie istnieje już 72 centra le. Oprócz tego koleje wzniosła 34 wielkie warsztaty reperacyjne dla mniejszych po- prawek i 19 warsztatów dla reperacji grun- townych. Wszystkie warsztaty są rozmiesz- czone według wymagań strategii.

Osobna wzmianka należy się ciężarowym wozom skonstruowanym specjalnie dla celów współpracy z kolejami. Tego typu wozy buduje firma Culemeyer. Są to wielkie platformy zaopatrzone w kilka szeregów zespołów kół.

Ich nośność jest tak wielka, że mogą swobodnie wytrzymać ciężar dużej cysterny lub całego wagonu z ładunkiem. Wozy Culemeyer mogą rzecz prosta przewozić ciężkie działa. W sierpniu 1935 roku na poligonie w Doebberitz przewożono w czasie manewrów 50 tonnowe działa właśnie przy pomocy wozów Culemeyer. Przy pomocy tychże wozów koleje niemieckie ob-

sługują 38 tysięcy miejscowości nieposiadających połączeń kolejowych! Takie rozwiązanie oplaca się dużo lepiej niż budowa obok kosztownych dróg samochodowych, również kosztownych linii kolejowych!

Niemcy obok motoryzacji samego taboru kolejowego, pragną widać stworzyć warunki dla najszybszej współpracy koleji z innymi, nowoczesnymi, środkami lokomocji. Jak dotąd, wysiłki te oplacają się najzupełniej, jednocześnie zaś wzmacnia się niesłychanie potężny aparat obronny Niemiec.

Robotnicy czy niewolnicy? SOWIECKIE FILMY.

Prasa stolicy Francji zwraca uwagę na planową propagandę bolszewicką, prowadzoną już od dłuższego czasu przez dwa duże kinematografy paryskie; jeden z nich znajduje się w centrum, na wielkiej bulwarach drugi zaś w dzielnicy łacińskiej skupiającej, jak wiadomo, cały świat studentki. W chwili obecnej wyświetlane są w powyższych kinematografach dwa filmy, z których jeden przedstawia pracę przy kopaniu kanału pomiędzy morzem Bałtyckim, a morzem Białym, a drugi życie młodzieży w ZSSR. (wraz z obowiązkową defiladą przed mauzoleum Lenina w Moskwie). Oba filmy, rzecz jasna, mają na celu przekonanie mieszkańców Zachodu o potężnym dziele, przedsięwziętym przez nową Rosję, oraz o jej „radosnej twórczości“, której świadectwem mają być roześmiane i dobrze odkarmione twarze sowieckiej młodzieży, demonstrowanej na taśmie filmowej w karnych, sprawnie maszerujących oddziałach.

„Ci wszyscy — pisze agencja „Universal“ — którzy podziwiali lub będą jeszcze podziwiali potęgę wysiłku i siłę rozumu Sowietów, którzy się zachycają ię rozmachem i wspaniałymi wyczynami gospodarczymi, niech sobie przypomną i uświadomią, że przy budowie osławionego kanału zatrudnieni są ginący dziesiątkami z głodu i umęczeni więźniowie polityczni, że roboty publiczne w ZSSR, w większej części dokonywane są przez ek-

PODSŁUCHANE ZAZDROŚĆ.

— Kochana dziecko, — powiada mąż do swej zazdrosnej żony. — wiesz, że dla mnie istnieje tylko jedna kobieta na świecie!

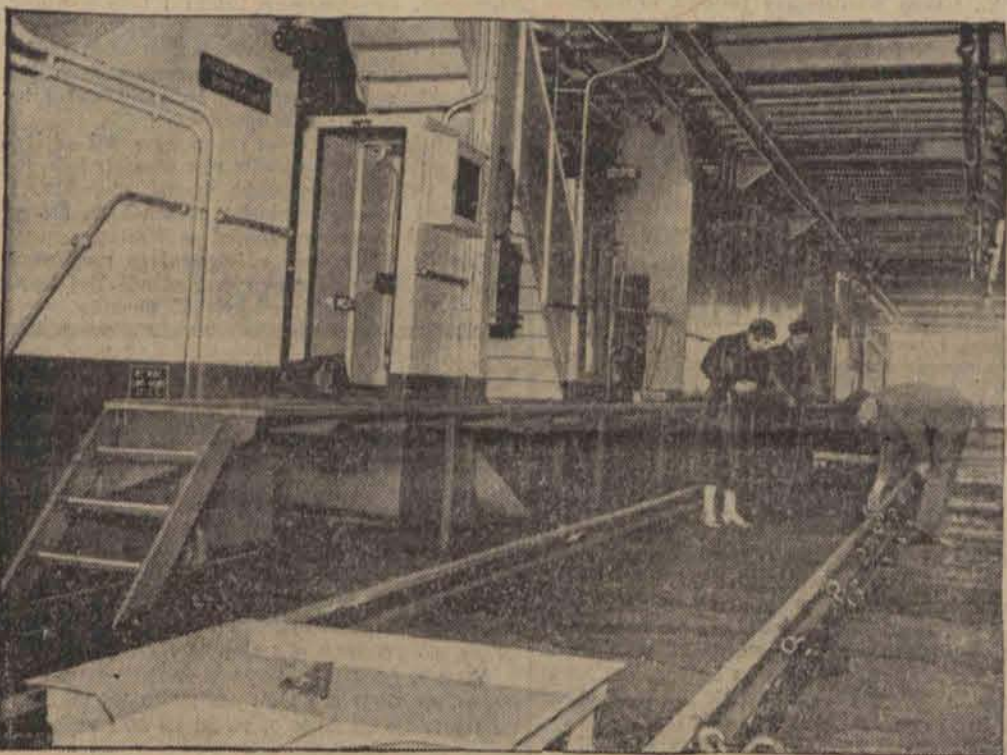
— Wierzę ci, — odpowiada żona z płaczem, — ale nie powiedziałeś mi, jak ona się nazywa.

py zaprzęgniętych do jarzma „kontrewolucjonierów“, mało w czym różniących się od niewolników

dawnych faraonów egipskich, wznoszących piramidy kosztem ludzkiej krwi i łez, że życie młodzieży sowieckiej w rzeczywistości dalekie jest od tej radosnej twórczości, od tej uśmiechniętej pracy, jaką nam tak starannie przygotowuje propaganda bolszewicka“.

O tym wszystkim należy pamiętać, oglądając filmy sowieckie.

Wnętrze promu kolejowego.

Szyny z łańcuchami, którymi na promie kolejowym przez kanał La Manche przewożony z Anglii do Francji lub z powrotem.

Albumy stóp niemowląt w amerykańskich zakładach położniczych.

Jedną z większych bolączek wielkich amerykańskich zakładów położniczych i szpitali, w których dziennie przychodzą na świat setki a nawet tysiące nowych obywateli, jest niebezpieczeństwo zmiarny niemowląt. Brak absolutnej pewności, czy dziecko, urodzone w jednym z takich szpitali-olbrzymów, nie zostało zamienione, był powodem wielu tragedii rodzinnych. Chcąc temu zapobiec stosowano rozmaite sposoby znaczenia przychodzących na świat niemowląt, a więc zawieszano im na szyi łańcuszki z numerami, i nawet nie dawno wprowadzono system odbijania numerów na ich rączkach przy pomocy promieni ultrafioletowych. Sposoby te nie były jednak zupełnie pewne. Niedawno jednak lekarz jednej z takich klinik w Oak Park (USA), dr. Gilbert Pond jako niezawodny sposób, przeciwdziałający zami-

nie dzieci, uznał dokonywanie odcisków daktyloskopijnych stóp niemowląt zaraz po urodzeniu. Zdaniem dr. Ponda odciski daktyloskopijne stóp stanowią nie tylko nieomylną odznakę rozpoznawczą niemowlęcia, ale przydać mu się mogą w przyszłości, i przyczynią się do łatwego identyfikowania ofiar wypadków lub porwanych dzieci. Ponadto mogłoby to zastąpić robienie specjalnych odcisków daktyloskopijnych palców dla celów kryminalogicznych. Klasyfikacja według odbitek stóp pozwala także na uwzględnienie większej ilości jednostek, istnieje bowiem

300 milionów możliwych typów odbitek stóp, a tylko 160 milionów typów odcisków daktyloskopijnych palców rąk.

9 GODZIN U MODYSTKI CIEKAWY PROCES SĄDOWY.

Czy kobieta, która od godziny dziewiętej rano do szóstej po południu wybiera kapelusz u modystki i nie kupuje go wreszcie, jest normalną?

Tym problemem zajmował się niedawno sąd w Wiesbaden. Rozpatrywał on skargę rozwodową pewnego pana, który twierdził, że nie może żyć z kobietą, która dziewięć godzin wybiera kapelusz i

zaniedbuje wszelkie obowiązki rodzinne. Dowodzi to — zdaniem męża — że żona jego nie jest „przy zdrowych zmysłach“.

Sędzia jednak, który widocznie lepiej rozumie psychikę kobiety, uznał, że dziewięćgodzinny pobyt kobiety u modystki jest rzeczą zupełnie normalną i skargę rozwodową oddalił.

My rzadzimy światem...

Koń-olbrzym dla chana Podarunek nuncjatury papieskiej.

W 1336 r. istniała w Kambalik, dzisiaj szym Pekinie, gmina chrześcijańska, liczą-

ca 30.000 głów, obrządku i języka greckie go, lecz nie schizmatyka. Z nad Morza Kaspijskiego zostali uprowadzeni do niewoli przez Mongołów i tworzyli oddział odrębnej gwardii przybocznej potężnego chana.

Po śmierci Jana Montecorvina r. 1328, zostali bez arcybiskupa. Pewnego dnia nakłonili chana do wysłania ambasady do papieża celem otrzymania z zachodu koni, które były jedną z jego pasy. Do delegacji mongolskiej przyłączyli się przedstawiciele

chrześcijan pekińskich,

którzy u papieża mieli uprosić biskupa dla Pekinu. Papież poprzedni był wysłał już do Chin biskupa Mikołaja; misionarz nie stety umarł w czasie podróży, nie wiado mo gdzie. Ambasada mongolska przedstawiła się papieżowi Benedyktowi XIII, który postanowił wysłać nuncjusza do Chin, zastrzegając sobie na później mianowicie biskupa w Pekinie, kiedy wiadomość o śmierci biskupa Mikołaja będzie absolutnie pewna. — Nuncjatura papieska ofiarowała konia olbrzymia, z którego chan był nad wyraz zadowolony. Jan Marignoli, który zdaje się, sam jeden z nuncjatury papieskiej dotarł do Kambalik, wrócił do Europy po 13 latach. 24 lata po przejęciu nuncjatury papieskiej w Kambalik, Mongołowie zostali zmieceni przez narodową armię Mingów, a Chiny uwolnione od najeżdźców.

H. RABL

Powieść współczesna

STRESZCZENIE.

Słynny aktor Rummy dowiedział się od swojej dawnej kochanki Konstancji Bevergen, że pod czas pożaru zginął ich syn Janek Wojdęcki, o którym myślał, że dawno nie żyje. Janka wychowywano w sierocińcu pod opieką zaradczającego Taylora i nie znalazł on swej matki ani ojca. Z pożaru uratował go polski dziennikarz Marek, który dokonał szeregu ciekawych zdjęć z plonącej widowni.

Mąż Konstancji Bevergen spekulował na giełdzie razem z potentatem finansowym Levertonem który zginął w czasie pożaru. Po jego śmierci okazało się, że Bevergenowi grozi bankructwo.

— Nie! — przerwała zimno. — Raz na zawsze wybij to sobie z głowy, Rummy. Nigdy się nie zgodzę, by Janek przy tobie został. Szkoła słów, bo i tak mnie nie przekonasz.

— Ale zrozum, że chcę...

— Nie mnie nie obchodzi, czego ty chcesz! — przerwała ostro po raz wtóry.

— Nie zapominaj, że on się nazywa Woydecki. To jest moje dziecko, tylko moje!

— powtórzyła z naciskiem. — Ty nie masz do niego żadnych praw! Do niedawna jeszcze byłam w strachu, że możesz powiedzieć to mężowi, ale teraz niczego się nie obawiam. Idź, powiedź! W najgorszym razie opuszczę męża, zabiorę Janka z internatu i z nim będę mieszkała. Pamiętaj tylko, że dla ciebie przy nim nie ma miejsca!

Heda podniosła ręce i po chwili opuścił je bezradnie.

— Nie powiem, żebyś była bardzo uprzejma — mruknął. Siedział skulony, patrząc gdzieś w przestrzeń. Po krótkiej przerwie rzekł cicho: — Twoje pożycie z mężem nie jest szczęśliwe.

Wstają i spojrzęła trochę z góry. — To ciebie nie nie obchodzi — oświadczyła ozięble. — Powiedziałam ci wszystko, co uważałam za stosowne powiedzieć. Dowiedzenia.

Heda zerwał się z miejsca i zastąpił jej drogę.

— Dobrze, zgadzam się, muszę się zgodzić — w życiu Janka dla mnie nie ma miejsca! Tylko nie bądź taka bezwzględna pozwól choć raz go zobaczyć! Jeśli zechcesz, to się nawet nie odezwę jednym słowem! Nie mów mi nic, nie uprzedzaj, popatrz z daleka...

Konstancja poruszyła się niecierpliwie. — Komu jest potrzebna ta głupia, sentymentalna komedia? Jeśli chcesz koniecznie zobaczyć Janka — ale tylko raz, pamiętaj! — to przyprowadź go tu jutro po południu. Na dół, do hallu. Ale tylko ten jeden raz!

Skinęła głową i wyszła. Heda spoglądał długo na drzwi, za którymi znikła. Nie przypuszczał nigdy, by mogła się tak przywiązać do dziecka.

Wciąż gdybym chciał wziąć do siebie chłopca, to musiałbym i ją zabrać! — przeleciało mu nagle przez głowę. Westchnął lekko. — Nonsens! Przyzwyczaję się raczej do myśli, że mam syna, który o mnie nie wie, a którego wolno mi widywać od czasu do czasu.

Jednak w głębi serca tliła się słaba isierka nadziei, że znajdzie jakiś sposób na ominięcie upokarzającej, ogromnie bolesnej sytuacji.

Oliver Moorhouse i Bert Strickland przebyli drogę do Londynu z zawrotną szybkością. Oliver uważał za punkt honoru pokazać koleźce, ile można wyciągnąć z motocyklu, który bądź co bądź miał 10 HP.

Oczyścili zakurzone ubrania, umyli się, i zasiadli w gabinecie starego Moorhouse'a, zjadając z apetytem śniadanie, które przygotowała im na prędce Mannerso-

wa, żona ogrodnika. Zadzwonił telefon. Oliver wyciągnął rękę po słuchawkę, lecz Bert go powstrzymał.

— Czekaj, wariacie, przecież nas tu nie ma!

Oliver zapomniał o tym zupełnie. Skinął głową i cofnął rękę.

— Pani Manners, niech pani tu przyjdzie! — zawołał. — Predko! — Po chwili wtoczyła się do gabinetu duża kobieta z pośpiechem, na jaki jej pozwalała nieprawdopodobna otyłość. — Pani Manners, proszę odebrać telefon, ale mnie nie ma w Londynie, rozumie pani?

Mannersowa zdjęła słuchawkę.

— Nie — odpowiedziała — oczywiście nie ma! O tej porze pan Oliver jest jak zawsze w szkole. Może pani chce jego adres? — Słuchała jakiś czas, potem przykryła dłońmi otwór słuchawki. — Proszę pana — szepnęła — to jakaś pani. Twierdzi, że pan jest teraz w Londynie, a nie w szkole. Co mam powiedzieć?

— Czy ta pani wymieniła swoje nazwisko?

— Tak, Strickland. Jenny Strickland. — Aha, dobrze! Ja się z nią porozumiem — rzekł Strickland odbierając słuchawkę. Oliver ujrzał ze zdziwieniem, że po kilku chwilach jego przyjaciół przyjechał ogromnie i zaniepokoił się wyraźnie.

— Dobrze, Jenny — wykrztusił wreszcie Bert — zaraz przyjdę. Potem zwrócił się do kolegi: — Wiesz, Moorhouse, przekonalem się jeszcze raz, że niewarto oszukiwać, bo to się zawsze zemści... U nas musiało się stać coś niedobrego, bo ojciec kazał Jenny, by zatelefonowała do pana Taylora, że mam przyjechać natychmiast.

Trudno, muszę iść do domu. Pójdiesz ze mną, czy sam zaczniesz szukać Woydeckiego?

— Odwiozę cię, a potem spróbuję poszukać go na własną rękę. — Chwył ją za ramię i przytrzymał Berta, który już się skierował ku drzwiom. — Czekaj! Nie zapomnij, że jeszcze jesteś w Taylora, nie możesz tak przedko przyjechać do domu. Mamy przynajmniej trzy kwadransy czasu.

Te trzy kwadransy spędzili w ponurym milczeniu, paląc papierosy, które Oliver znalazł w biurku ojca.

Stricklandowie mieszkali dość daleko na przedmieściu na wąskiej uliczce, zabudowanej jednopiętrowymi domami, obliczonymi na jedną rodzinę, tak gęsto porośniętymi bluszczem, że od frontu widać było tylko drzwi i okna. Ku wielkiemu niezadowoleniu psów i kotów, przyzwyczajonych do niezamkniętej ciszy, motocykl Moorhouse'a wtoczył się z trzaskiem i hałasem w spokojną ulicę i zatrzymał się przed domem Stricklandów.

Bert wysiadł: — Zatelefonuję do ciebie, jak tylko będę mógł.

Energicznie potrząsnął za rękę przyjaciela i przez furtkę wbiegł do małego ogródka. Bardzo się śpieszył, ponieważ nigdy nie był wypadku, aby zawezwali go do domu w środku semestru. Musiało się stać coś poważnego.

Otworzyła mu Jenny. Miała niewyrażony wyraz twarzy, przywitała się w milczeniu, a gdy zapytał, co zaszło u nich w domu, potrząsnęła głową i rzekła krótko:

— Chodź. (D. c. n.)